

Dosarul nr. 2rc-73/20

Prima instanță: (Judecătoria Comrat) V. Hrapacov

Instanța de apel: (Curtea de Apel Comrat) Șt. Starciuc, L. Caraianu, D. Fujenco

ÎNCHEIERE

23 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de către lichidatorul Întreprinderii Mixte
”Vegfrutis” Societate cu Răspundere Limitată, Coltun Elvira,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Mixtă „Fortagro-Com” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu
Răspundere Limitată „Basarabia-Agroexport” și Întreprinderii Mixte „Vegfrutis”
Societate cu Răspundere Limitată (în procedură de insolvență) cu privire la
recunoașterea nulității absolute a Acordului, recunoașterea dreptului de proprietate,
obligarea înlăturării obstacolelor în exercitarea dreptului de posesie și folosință a
bunurilor și înlăturarea impedimentelor la accesul bunurilor,

împotriva încheierii Curții de Apel Comrat din 27 februarie 2020, prin care a
fost suspendat procesul în ordine de apel,

c o n s t a ț ă:

La 16 septembrie 2011, ÎM „Fortagro-Com” SRL a depus cerere de chemare
în judecată împotriva SRL „Basarabia-Agroexport” și ÎM „Vegfrutis” SRL (în
procedură de insolvență) cu privire la obligarea înlăturării obstacolelor în
exercitarea dreptului de posesie și folosință a bunurilor și înlăturarea
impedimentelor la accesul bunurilor.

Prin hotărârea Judecătoriei Comrat din 19 noiembrie 2013, a fost respinsă
cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Fortagro-Com” SRL.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 25 iunie 2014, a fost admisă cererea de
apel depusă de ÎM „Fortagro-Com” SRL, s-a casat hotărârea Judecătoriei Comrat
din 19 noiembrie 2013 și s-a remis cauza spre rejudecare în aceeași instanță în alt
complet de judecată.

La data de 13 iunie 2016 și 23 mai 2017 ÎM „Fortagro-Com” SRL a depus
cereri de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat recunoașterea nulității
absolute a acordului de parteneriat nr. 216/10 din 01 aprilie 2010 (f.d. 54-61, 119-
125 Vol. V).

Prin hotărârea Judecătoria Comrat din 12 aprilie 2018, au fost respinse pretențiile înaintate de ÎM „Fortagro-Com” SRL cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra echipamentului, obligarea înlăturării obstacolelor în exercitarea dreptului de posesie și folosință asupra bunurilor și înlăturarea impedimentelor la accesul bunurilor (f.d.149-156 Vol. VI).

La 7 mai 2018, avocatul Chiselița Corneliu a depus în interesele ÎM „Fortagro-Com” SRL cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoria Comrat din 12 aprilie 2018 cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral. Totodată, a solicitat scutirea de la plata taxei de stat. (f.d. 147 Vol. VI).

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 5 iulie 2018, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de către avocatul Chiselița Corneliu în interesele ÎM „Fortagro-Com” SRL și s-a acordat termen pentru depunerea cererii de apel în corespundere cu cerințele art. 368 din Codul de procedură civilă (f.d.183-185 Vol. VI).

La data de 6 august 2018, avocatul Chiselița Corneliu a depus în interesele ÎM „Fortagro-Com” SRL cerere de apel motivată (f.d. 200-204 Vol. VI).

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 18 februarie 2019, a fost ridicată cauza de la examinare și transmisă în instanța de fond pentru examinarea cererii privind emiterea unei hotărâri suplimentare (f.d.118-120 Vol. VII).

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoria Comrat din 31 mai 2019, a fost respinsă pretenția ÎM „Fortagro-Com” SRL privind recunoașterea nulității absolute a acordului de parteneriat nr. 216/10 din 1 aprilie 2010 (f.d.174-176 Vol. VII).

La 27 februarie 2020, în cadrul examinării cererii de apel, ÎM „Fortagro-Com” SRL, reprezentată de avocatul Valeriu Bargan, a depus cerere, prin care a solicitat suspendarea procesului în legătură cu examinarea unei cauze conexe (f.d.170-172 Vol. VIII).

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 27 februarie 2020, a fost suspendat procesul până la soluționarea cauzei civile, la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Fortagro-Com” SRL împotriva ÎM „Vegfrutis” SRL (în procedură de insolvență) cu privire la recunoașterea nulității Acordului de parteneriat nr. 02/08-10 din 11 ianuarie 2010, a facturii fiscale, a actului de predare-primire a utilajului de producere a sucului concentrat, a actului, în care sunt enumerate bunurile liniei de prelucrare a sucului concentrat de mere și actului de verificare a contului (f.d.187-190 Vol. VIII).

La 13 martie 2020, prin intermediul oficiului poștal, ÎM „Vegfrutis” SRL (în procedură de insolvență), reprezentată de avocatul Serghei Bordeniuc, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Comrat din 27 februarie 2020, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi decizii sub formă de încheiere, prin care să fie respins demersul cu privire la suspendarea procesului (f.d. 205-212 Vol. VIII).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 mai 2020, s-a respins recursul declarat de ÎM „Vegfrutis” SRL (în procedură de insolvență), reprezentată de avocatul Serghei Bordeniuc și s-a menținut încheierea Curții de Apel Comrat din 27 februarie 2020 (f.d. 240-244 Vol. VIII).

Ulterior, la 21 mai 2020, prin intermediul oficiului poștal, lichidatorul ÎM „Vegfrutis” SRL, Coltun Elvira a declarat recurs împotriva încheierii Curții de

Apel Comrat din 27 februarie 2020, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu emiterea unei decizii sub formă de încheiere de respingere a demersului înaintat de ÎM „Fortagro-Com” SRL cu privire la suspendarea procesului în ordine de apel (f.d. 2-4 Vol. IX).

În motivarea recursului, lichidatorul ÎM „Vegfrutis” SRL, Coltun Elvira a invocat că prin încheierea contestată, a fost suspendat procesul în cauză până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de apreciere a legalității tranzacțiilor încheiate și anume a cauzei ce nu există.

În acest sens, a menționat că prin încheierea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 18 februarie 2020, cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Fortagro-Com” SRL împotriva ÎM „Vegfrutis” SRL (în procedură de insolvență) cu privire la recunoașterea nulității Acordului de parteneriat nr. 02/08-10 din 11 ianuarie 2010, a fost restituită reclamantului cu toate documentele anexate în legătură cu faptul că instanța nu este competentă să o examineze.

Prin urmare, a specificat că instanța de apel nu a verificat existența cauzei conexe, cu atât mai mult că lichidatorul ÎM „Vegfrutis” SRL nu a fost citat în instanța de apel, fapt prin care au fost încălcate drepturile procedurale ale întreprinderii insolvente și prin urmare au fost prejudiciați creditorii debitorului insolvent.

La fel, a reiterat că încheierea Curții de Apel Comrat din 27 februarie 2020 i-a fost adusă la cunoștință la data de 10 martie 2020.

La 28 mai 2020, instanța de recurs a expediat copia recursului în adresa părților, fiind recepționate conform avizelor de recepție (f.d. 42-44 Vol. IX).

La 12 iunie 2020, ÎM „Fortagro-Com” SRL a depus referință la recursul declarat de ÎM „Vegfrutis” SRL (în procedură de insolvență), prin care a solicitat să fie respins ca fiind neîntemeiat, tardiv și depus repetat, pasibil de a fi restituit.

La 22 septembrie 2020, ÎM „Fortagro-Com” SRL, prin intermediul avocatului Bargan Valeriu, a depus cerere cu privire la anexarea acelor (decizia Curții de Apel Comrat din 21 septembrie 2020 și copia cererii de chemare în judecată depusă de ÎM „Fortagro-Com” SRL la 22 septembrie 2019).

În conformitate cu art. 424 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.

Încheierile Curții Supreme de Justiție nu se supun niciunei căi de atac.

În conformitate cu art. 426 al. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi restituit din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 426¹ lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă cererea de recurs

a fost depusă în afara termenului legal, iar recurentul nu solicită repunerea în termen sau instanța de recurs a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

După cum denotă actele cauzei, prin hotărârea Judecătorei Comrat din 12 aprilie 2018, au fost respinse pretențiile înaintate de ÎM „Fortagro-Com” SRL privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra echipamentului, obligarea înlăturării obstacolelor în exercitarea dreptului de posesie și folosință asupra bunurilor și înlăturarea impedimentelor la accesul bunurilor (f.d.149-156 Vol. VI).

La 7 mai 2018, avocatul Chiselița Corneliu a depus în interesele ÎM „Fortagro-Com” SRL cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii instanței de fond (f.d. 147 Vol. VI).

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 18 februarie 2019, a fost ridicată cauza de la examinare și transmisă în instanța de fond pentru examinarea cererii privind emiterea unei hotărâri suplimentare (f.d.118-120 Vol. VII).

Prin hotărârea suplimentară a Judecătorei Comrat din 31 mai 2019, a fost respinsă pretenția ÎM „Fortagro-Com” SRL privind recunoașterea nulității absolute a acordului de parteneriat nr. 216/10 din 1 aprilie 2010 (f.d.174-176 Vol. VII).

La 27 februarie 2020, în cadrul examinării cererii de apel, ÎM „Fortagro-Com” SRL, reprezentată de avocatul Valeriu Bargan, a depus cerere cu privire la suspendarea procesului (f.d.170-172 Vol. VIII).

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 27 februarie 2020, a fost suspendat procesul până la soluționarea cauzei civile, la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Fortagro-Com” SRL împotriva ÎM „Vegfrutis” SRL (în procedură de insolvență) cu privire la recunoașterea nulității Acordului de parteneriat nr. 02/08-10 din 11 ianuarie 2010, a facturii fiscale, a actului de predare-primire a utilajului de producere a sucului concentrat, a actului, în care sunt enumerate bunurile liniei de prelucrare a sucului concentrat de mere și actului de verificare a contului (f.d.187-190 Vol. VIII).

La 05 martie 2020, încheierea instanței de apel a fost expeditată în adresa părților (f.d. 192 Vol. VIII), iar la 10 martie 2020, încheierea a fost recepționată de lichidatorul ÎM „Vegfrutis” SRL, Coltun Elvira, fapt conformat prin avizul de recepție (f.d. 198 Vol. IIIV).

La 13 martie 2020, ÎM „Vegfrutis” SRL (în procedură de insolvență), reprezentată de avocatul Serghei Bordeniuc, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Comrat din 27 februarie 2020 (f.d. 205-212 Vol. VIII).

Astfel prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 mai 2020, s-a respins recursul declarat de ÎM „Vegfrutis” SRL (în procedură de insolvență), reprezentată de avocatul Serghei Bordeniuc și s-a menținut încheierea Curții de Apel Comrat din 27 februarie 2020 (f.d. 240-244 Vol. VIII).

La 21 mai 2020, prin intermediul oficiului poștal, lichidatorul ÎM „Vegfrutis” SRL, Coltun Elvira a declarat repetat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Comrat din 27 februarie 2020.

Prin urmare, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că termenul de 15 zile, prevăzut de art. 425 din

Codul de procedură civilă pentru declararea recursului, a început să curgă de la data de 11 martie 2020, începând cu ziua imediat următoare când încheierea instanței de apel contestată a fost recepționată de către lichidatorul ÎM „Vegfrutis” SRL, Coltun Elvira și a expirat la data de 25 martie 2020.

Cu toate acestea, lichidatorul ÎM „Vegfrutis” SRL, Coltun Elvira a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Comrat din 27 februarie 2020 numai la 21 mai 2020, deci în afara termenului legal, adică peste termenul de 15 zile, prevăzut de art.425 din Codul de procedură civilă.

Totodată, instanța de recurs reține că recurenta, în cererea de recurs nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului cu indicarea motivelor și anexarea probelor ce justifică omiterea acestuia.

Or, în conformitate cu art. 116 alin. (1), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Prin prisma prevederilor legale citate supra, instanța de recurs reiterează că termenul de declarare a recursului poate fi restabilit, dacă persoanele îndreptățite solicită acest lucru și prezintă probe veridice, ce confirmă imposibilitatea de a fi putut depune recursul în termen.

La caz, se reține că lichidatorul ÎM „Vegfrutis” SRL, Coltun Elvira nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului și nu a prezentat probe ce ar demonstra imposibilitatea îndeplinirii actului de procedură în termen.

În acest sens, se reține și practica Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate.

În conformitate cu art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Buna-credință prezumă, că partea este obligată la intervale rezonabile de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

Prin urmare, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de lichidatorul ÎM „Vegfrutis” SRL, Coltun Elvira urmează a fi restituit ca fiind depus în afara termenului legal.

Instanța de recurs accentuează că o asemenea soluție este compatibilă cu standardele înserate în textul art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, încuviințarea exercitării unei căi ordinare de atac în urma rămânerii definitive a actului jurisdicțional valabil adoptat în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna de fapt încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil, consacrat de art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a libertăților Fundamentale.

Relevantă în acest sens este hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Panomaryov vs Ucraina, (hotărârea din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008), în conținutul căreia Curtea a notat că, reînnoirea termenului pentru introducerea unei căi ordinare de atac din motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac. Totodată, Curtea a subliniat că un motiv pentru reînnoirea termenului ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, indică Curtea, această posibilitate nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință.

Totodată, Colegiul consideră a specifică faptul că ÎM „Vegfrutis” SRL, Coltun Elvira nu este lipsită de dreptul de a depune în adresa Curții de Apel Comrat o cerere cu privire la reluarea procesului în ordine de apel în temeiul art. 264 din Codul de procedură civilă, în cazul decăderii circumstanțelor care au dus la suspendarea procesului.

Din considerentele menționate și având în vedere că lichidatorul ÎM „Vegfrutis” SRL, Coltun Elvira, a declarat recurs peste termenul legal și nu a solicitat repunerea în termen, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității restituirii recursului depus de lichidatorul ÎM „Vegfrutis” SRL, Coltun Elvira.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 426¹ alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se restituie recursul declarat de lichidatorul Întreprinderii Mixte „Vegfrutis” Societate cu Răspundere Limitată, Coltun Elvira.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Svetlana Filincova

Iurie Bejenaru